

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou v právní věci

žalobkyně: **JUDr. M. S.**, narozené dne ...
bytem X
adresa pro doručování: X
zastoupené JUDr. Z. S., zmocněncem
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2020, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 4. 2020, čj. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále též jen „ČSSZ“) ze dne 3. 2. 2020, čj. X (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým Česká správa sociálního zabezpečení žalobkyni snížila podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen zákon o důchodovém pojištění) od 12. 1. 2020 výši invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod I. stupně. V řízení o námitkách Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „žalovaná“) vypracovala posudek, kterým bylo zjištěno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 o důchodovém pojištění. Jde o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona s poklesem pracovní schopnosti 45 %. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určil lékař ČSSZ zdravotní postižení uvedené v kap. V., položce 7b (duševní poruchy a poruchy chování – Poruchy osobnosti; středně těžké postižení, stavy s podstatným

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

narušením pracovního a společenského fungování, závažné maladaptivní chování, opakované situační dekompenzace; 30 – 45 %)

2. Žalobkyně v žalobě namítá, že její zdravotní stav odpovídá třetímu stupni invalidity. V této souvislosti žalobkyně upozornila, že ode dne 21. 12. 2011 (po komplikovaném procesním průběhu ve správním řízení a následně v řízení před zdejším soudem, který není z hlediska nyní posuzované žaloby významný) jí byl přiznán invalidní důchod III. stupně rozhodnutím ze dne 15. 7. 2013, čj. X. V průběhu let od 2013 pak byl zdravotní stav žalobkyně opakovaně přezkoumáván, naposledy 12. 1. 2018, kdy bylo vždy potvrzeno, že odůvodňuje invaliditu III. stupně. V lednu 2020 však ČSSZ žalobkyni invalidní důchod snížila pro invaliditu I. stupně. Žalobkyně již v námitkách proti tomuto rozhodnutí uvedla, že ČSSZ nedostatečně odůvodnila změnu zdravotního stavu, resp. neuvedla žádnou změnu skutečností rozhodných pro výši důchodu. Jestliže se stal během jednoho roku zásadní zvrat v uzdravení žalobkyně, měla žalovaná povinnost takové uzdravení žalobkyně vysvětlit, jasně specifikovat, v čem se zdravotní stav žalobkyně tak významně a zásadně zlepšil. Přitom již v roce 2013 označila Lékařská posudková služba Ministerstva práce a sociálních věcí ČR postižení žalobkyně za neměnná, s negativní prognózou vývoje do budoucna, a to ani s pomocí pravidelné terapie psychologické a psychiatrické, čemuž odpovídají medikace žalobkyně. Žalobkyně dále poukázala, že v roce 2013 byla stejnou komisí lékařů MPSV označena postižení žalobkyně jako těžké chronické zdravotní postižení psychiatrické a středně těžké zdravotní postižení neurologické v důsledku vážného úrazu hlavy a páteře v prosinci 2010. Ani předložené lékařské zprávy ošetřujících lékařů žalobkyně žádné zlepšující či uzdravující procesy u žalobkyně neprokazují.
3. Oproti stavu k datu přiznání plné invalidity žalobkyně (21. 12. 2011), kdy její zdravotní stav byl označen jak výše popsáno, přibyla u žalobkyně v letech 2014-2019 další zdravotní postižení diagnostikovaná jako nikoliv zanedbatelná (karcinom a onkologická léčba, roztroušená skleróza, atd.), proto závěry žalované již z tohoto důvodu neodpovídají logickým závěrům.
4. Žalovaná rovněž neposuzovala žalobkyni při stanovení stupně invalidity ve vztahu k jejímu věku, dosaženému vzdělání a profesi, kterou žalobkyně vykonávala do úrazu, který ji způsobil invaliditu.
5. Žalobkyně také upozornila na nepřesnost v posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 7. 4. 2020, kde je nesprávně uvedeno, že žalobkyně je v evidenci Úřadu práce; v daném době byla žalobkyně pouze účastníkem řízení o žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením.
6. Žalobkyně též požádala o osvobození od soudních poplatků. Soud již na tomto místě však uvádí, že podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je řízení ve věcech důchodového pojištění (zabezpečení) osvobozeno od soudního poplatku, proto soud o žádosti žalobkyně samostatně nerozhodoval.
7. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.
8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na svých závěrech vyslovených v napadeném rozhodnutí a navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV) podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 S., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

9. Žalobkyně následně zaslala soudu repliku ze dne 11. 8. 2020. V ní upozornila, že žalobkyni byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením dne 23. 7. 2020, se symbolem TP, a to trvale, rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí čj. MPAV-2020/152173-911. Dále z tohoto rozhodnutí citovala vybrané pasáže, které potvrzovaly závěry o chronickém postižení žalobkyně.
10. Dále žalobkyně podáním ze dne 9. 11. 2020, doručeným soudu dne 16. 11. 2020, doplnila žalobu o ambulantní zprávu z psychiatrické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze ze dne 29. 10. 2020.
11. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV v Praze.
12. Z posudku této komise ze dne 27. 1. 2021 bylo zjištěno, že žalobkyně byla jednání přítomna a osobně vyšetřena. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) o téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Vznik invalidity posudková komise konstatovala trvale bez přerušení. Posudková komise konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně organické poškození mozku se závažnou změnou osobnosti, silnými úzkostně depresivními příznaky a mírnější poruchou kognitivních funkcí. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena dle kap. V. položky 1d přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., v platném znění, a činila 60 %. Vzhledem k dosaženému vzdělání a původně vykonávané profesi (advokátka) se dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato hodnota zvyšuje o 10 %, takže celková hodnota činila 70 %. U žalobkyně se tak jednalo o invaliditu III. stupně. Žalobkyně není schopna pracovat ani za zcela mimořádných podmínek. K výrazně odlišnému hodnocení stupně invalidity proti posouzení při jednání na PSSZ a v námitkovém řízení ČSSZ dospěla posudková komise proto, že u žalobkyně se jednalo o organické poškození mozku s trvalou závažnou změnou osobnosti, těžkou úzkostně depresivní poruchou a mírnější poruchou kognitivních funkcí. Duševní porucha měla chronický charakter, výrazně zhoršovala kvalitu jejího života a vedla k značnému odklonu od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí. Hodnocení zvolené komisí též lépe vystihuje podstatu věci, než položka porucha osobnosti zvolená při posouzení v první instanci a v námitkovém řízení. Zdravotní stav žalobkyně jí neumožňoval využít dosažené vzdělání ani návrat k původní profesi vykonávané před uznáním invalidity a možnost rekvalifikace u ní byla s ohledem na duševní postižení kombinované s postižením tělesným minimální, proto byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti stanovená dle položky organické duševní poruchy zvýšena o 10 %.
13. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“).
14. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud při jednání nařízeném na 29. 3. 2021 k závěru, že žaloba **je důvodná**.
15. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje 3 stupně invalidity. Správní

rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení.

16. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
17. V daném případě podala posudek Posudková komise MPSV ČR v Praze, která zasedla v řádném složení za přítomnosti odborného posudkového lékaře, psychiatra podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně. Při vypracování posudku vycházela komise z lékařské dokumentace žalobkyně, na jejímž podkladě vyhodnotila vývoj jejího zdravotního stavu a přihlédla i k nejnovějším lékařským zprávám z neurologie a psychiatrie. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb. Posudková komise též řádně zdůvodnila, proč hodnotí odlišně proti posouzení, které bylo provedeno při jednání Pražské správy sociálního zabezpečení a v námitkovém řízení. Podle názoru soudu se posudková komise dostatečně vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a její posudek obsahuje náležité zdůvodnění závěru o zdravotním stavu a pracovní schopnosti žalobkyně. Posudek PK MPSV tak dle názoru soudu splňuje požadavky na kvalitativní stránku posudku, stanovené judikaturou Nejvyššího správního soudu např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, čj. 8 Ads 138/2017-40.
18. Z tohoto důvodu soud při svém rozhodování z výše uvedeného posudku vyšel, a pokud dle něho k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobkyně o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb., rozhodnutí žalované podle § 78 odst. 1 s. ř. s. soud zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. České správě sociálního zabezpečení k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázána.
19. Soud dodává, že důkaz ambulantní zprávou ze dne 29. 10. 2020, kterou žalobkyně soudu zaslala v podání ze dne 9. 11. 2020, doručeného soudu dne 16. 11. 2020, neprováděl, ani jej nezasílal PK MPSV ke zhodnocení, neboť se jednalo o nález vydaný po vydání napadeného rozhodnutí.
20. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. V daném případě žalobkyni náklady řízení nevznikly. Žalovaná nemá nárok na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla ve věci úspěšná.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Podání kasační stížnosti nemá odkladný účinek.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v záložce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 29. března 2021

Mgr. Darina Michorová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.